

[J. E. Nørgaard.]

Betydning; det er dem, der har Evighedsbetydning for et Folk. Den danske Statistik fortæller, at Selvmordene er fordoblet i de senere Aar, at Kriminalitet og Forbrydelse er i stærk Stigning, at Spiritusforbruget, som det ogsaa blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding), i de senere Aar har været i en foruroligende Grad stigende, at Ægteskabsopløsningernes Tal er stigende med de deraf følgende ulykkelige Forhold for Børn og Ungdom, Undersøgelseskamrene maa forøges, Politiet maa stærkt udvides, og Sikkerhedspoliti for Ministre er nødvendigt. Det er Ting, og det er Tal, som taler om, at vort Kulturliv ikke er i en særlig fremadskridende Vækst, men snarere i Tilbagegang.

Man kan sige, det er et ret mørkt Billede, men der er ingen Tvivl om, at det er Sandheden, baade om vort økonomiske og om vort folkelige Liv i Øjeblikket. Et Lyspunkt er der, nemlig at Forstaaelsen af Kristendommens Betydning er større i Dag, end den har været i mange Aar. Der er i Øjeblikket i det danske Folk en Forstaaelse — og den rækker langt ind i Kredse, hvor dette maaske ikke tidligere har haft den Betydning, som det har i Dag — af Kristendommens Aand og Kraft, og det er den, som danner Baggrunden for et Folks lykkelige Fremtidsudvikling og for et højt Kulturliv. Jeg er ganske sikker paa, at hvis man vil prøve at opbygge et Kulturliv uden om Kristendommens Aand og Kraft og uden om Kristendommens Anvisninger, da bygger man forkert, da vil Bygningen undergraves, og selv om man paa hænger den forskellige Kulturbetragtninger, sociale eller af anden Art, kan man være sikker paa, at den undergraves, og en skønne Dag styrter det hele i Grus. Jeg tror, at den eneste Grund, hvorpaa Folkestyre og Demokrati kan bygge sin Fremtid, er det kristne Livssyn, den kristne Aands Kraft og den kristne Kultur. Kun paa dette Grundlag — og det gælder ogsaa for Lovgivningsarbejdet — bygger man trygt, og det ser da ogsaa ud, som om der er Fremgang, og som om Kulturlivet er i Udvikling, mange Forhold kan tyde derpaa, og man vil komme til at erkende, at uden Kristendommens Grundbetragtninger bygger man paa Sand.

Derfor vil jeg gerne henstille til det høje Ministerium og til Rigsdagen som Helhed, at disse Betragtninger bliver grundlæggende, saa at vort demokratiske Folkestyre maa kunne staa i Fremtiden, og saa at det ikke en skønne Dag skal gaa her,

som vi har set, det er gaaet ude i Verden, hvor man havde svoret til Folkestyre og Demokrati, og hvor man i Dag lever under et Diktaturstyre, som vi ikke ønsker at komme ind under; det Folkestyre, som vi maaske enstemmigt kan være enige om at vi ikke vil bort fra, vil en skønne Dag trods Enstemmigheden være borte; kun Kristendommen kan bære et Folkestyre, et Demokrati. Folkestyret er kommet sammen med Kristendommen, og tager man denne Grundvold bort, styrter ogsaa det Folkestyre sammen, som vi alle sammen elsker og ønsker at bevare for det danske Folk.

Anden Næstformand (Ulrich): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 17. November, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1939 til 31. Marts 1940.

Mødet hævet Kl. 16²⁵.

28de Møde.

Torsdag den 17. November Kl. 13.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1939 til 31. Marts 1940.

Forhandlingen genoptoges.

Strøm: Som ærede Medlemmer af dette høje Ting vil have bemærket, har jeg under tidligere Finanslovbehandlinger omtalt de uheldige Forhold, som mange Landarbejdere maa leve under. Jeg har fremhævet, at der var gode Arbejdsgivere ude paa Landet, der behandlede deres Folk som Mennesker, men jeg har skarpt paataalt, at der ude paa Landet fandtes daarligere Arbejdsgivere, der